

І обезводнена цим житієм...

Іван Андрусяк

і обезводнена цим житієм
духом сахари
каліграфічно плетеш битлиєм
на маргіналі

пахне відлучена до корінця
ніч норовиста
і до грудей тобі нитка лиця
капле зумисно

і викорінена з патоки крил
з глиняних ножен
тихо спиває душа твоя пил
жертвоприношень